

hea söök, illufad rided, lustilinne ello; ta lapsed ollid ta headus ja illo, ta lust ja rõõm. Kui ta monne teise sarnone olleks olnud, siis olleks se temmale wägga raske olnud, sest nurrin innimenne tunneb keiki kibbedussi mitme mõrra. Agga selle naesterahwa waikne meel ja kannatus aiasid meest ennam tagga, kui monne teise kārra. Maesed! mis te' arwate? — — —

Rahhe aasta pārrast tarwitasid mo teggemissed mind teine pole liina jausse. Seāl forjas mulle ni paljo tööd, et ma aega ei sanud nende hea innimeste järrele fulada, ja faks aastat olli seāl jubba jälle mõda lainud, siis sain forraga ühhel päwal ühhe jummalakartlikko sõbra kääst kirja, ja seāl olli luggeda:

„Armas sõbber! Rahhe aasta eest rāfisiid Sa mulle mõnda forda ühhest flawweri meistrist, kelle jures Sa forteris ollid. Kūllab Sa mälletad, kui süddamest meie mollemad fahhetsefime, et se meil sel aial mitte woi-malik ei olnud waest aidata. Ehk woib sed-

da nüüd tehha. Need saksad, kelle laste foolmeister ma ollen, need on wägga armsad innimessed, ja nende warral ollen ma mõnda waest hāddalist sanud aidata. Eile küsis proua, kas lastele jo flawwerit peaks tarnis ollema: Siis kohhe tulli mul Sinno tuttam flawweri meister mo mele. Kirjuta mulle õige pea, kus ta ellab. Ma tahhan isse wata miina, kas ta tõ kōlbab. Õige halle, et iggaüks kuulsaid meistrid otsib; waeste jures lastwad üksnes waesed tehha, kes wimase tingani tingiwad ja monda forda ka wōlgo jāwad. Se on jubba meie maias wisiks woetud, et keik tööd sesugguste waeste meistrite jures lastakse tehha, kes ka omma ammetit hāsti moistwad. Kui meie ka waesele weel rohkem peakfime maksma, kas se siis ni rānk on? Meil on suur perrefond ja paljo tutwad, olleme ühhe kingisseppa ja rātsseppa jubba hea järje peale aitnud. Sannaga rāgime rohkem.“

Sinno sõbber Julius.
Rōmoga luggesin sedda kirja. Se olli om-